

ΤΡΙΓΛΙΑΝΕΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Γενική άποψη της περιφέρειας πόλεως της Βιθυνίας Τρίγλιας

Α
Ν
Ε
Μ
Ο
Χ
Ο
Μ
Ε
Ρ
Ι
Ε
Χ
Ο
Μ
Ε
Ν
Α

σελ. 2
Κοινωνικά

σελ. 3
Εκδηλώσεις
Χορός του Συλλόγου
Απανταχού Τριγλιανών.
Εκδρομή στην Ραφήνα.

σελ. 4
Εκδηλώσεις
Η επέτειος της 25^{ης}
Μαρτίου στη Νέα Τρίγλια.
Κοπή της πίτας της
«Ένωσης Σμυρναίων
Μικρασιατών Βορείου
Ελλάδος».

σελ. 5
Μνήμες
Το μήνυμα της
25^{ης} Μαρτίου.
Ένα ξεχωριστό Πάσχα.

σελ. 6
Μνήμες
Ιερή μονή Πελεκητής

σελ. 7
Λαογραφία
Το γλωσσάρι της Τρίγλιας.
Σύλλογος Νέων Ν. Τρίγλιας.

σελ. 8
Γέλιο

Η φωτογραφία της Τρίγλιας

Γιατί δεν βάλατε στην πρώτη σελίδα την φωτογραφία της Τρίγλιας; Πείτε μου γιατί. Άλλαξε γραμμή το καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο; Δεν θα βλέπουμε πια στην πρώτη σελίδα τη φωτογραφία της αγαπημένης μας Τρίγλιας; Στο επόμενο τεύχος θα μπει πρωτοσέλιδο η Τρίγλια; Πολλοί Τριγλιανοί με πήρανε τηλέφωνο με έκδηλη την ανησυχία τους για τη δημοσίευση της εικόνας με τους Αι-Βασίλιδες στο πρωτοχρονιάτικο τεύχος της εφημερίδας στη θέση της γνωστής φωτογραφίας της Τρίγλιας. Άλλοι πάλι, με βρήκανε προσωπικά και μου μεταφέρανε την απορία τους. Σε όλους έδωσα την ίδια απάντηση: Στο πρωτοχρονιάτικο τεύχος και μόνο σ' αυτό όπως και πέρυσι έχουμε μια γιορταστική εικόνα των ημερών με ευχές για τη «Νέα Χρονιά». Σε όλα τα άλλα τεύχη της χρονιάς τηρούμε ευλαβικά το θεσμό της δημοσίευσης της ίδιας φωτογραφίας της πατρίδας μας Τρίγλιας, ως «σήμα κατατεθέν». Αυτό καθησούχασε όλους.

Γιατί, όλοι εμείς οι νεότεροι Τριγλιανοί που δεν ζήσαμε στην Τρίγλια, αλλά ακούγαμε τους γονείς μας αλλά και τους παππούδες μας να μας αφηγούνται ιστορίες με τόση αγάπη και συγκίνηση για την πατρίδα, τη ζωή στην Τρίγλια, τον ξεριζωμό, τα δύσκολα χρόνια της προσφυγιάς, έχουμε αυτή τη φωτογραφία να μας θυμίζει τους δικούς μας ανθρώπους. Βλέποντας τη φωτογραφία ξετυλίγονται οι αναμνήσεις απ' αυτούς που οι περισσότεροι δεν είναι πια κοντά μας για να μας αφηγηθούν ιστορίες από την Τρίγλια, όπως μοναδικά τις έζησαν αυτοί. Κοιτάζουμε ερευνητικά την φωτογραφία και αναρωτιόμαστε, ποιο άραγε να ήταν το σπίτι των δικών μας. Που γίνονταν οι γιορτές; Που κάνανε περίπατο; Που ήταν άραγε η Παντοβασιλίτσα, φαίνεται στη φωτογραφία; Πρόκειται για την φωτογραφία που κρατάμε όλοι σιωπηλά σαν κειμήλιο από την αλυσμένη μας πατρίδα και που αν την «χάσουμε» είναι σαν να εξαφανίζεται ένα μέρος από τη ζωή μας και μαζί μ' αυτό και τα αγαπημένα μας πρόσωπα που ζήσανε στην πατρίδα. Όταν όμως τη βλέπουμε στην πρώτη σελίδα της εφημερίδας μας, επιβεβαιώνεται πανηγυρικά πια, πως ο κόσμος αυτός υπάρχει όχι μόνο στην ανάμνηση του μυαλού μας αλλά και στην πραγματικότητα.

Βασίλης Σακελλαρίδης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βαπτισεις απο 1-1-2007 έως 16-3-2007

Ο Καντωνας Αθανάσιος και η Κλεάνθη Πιστικίδου Βάπτισαν το άρρεν τέκνο τους Αντώνιο

Ο Κασουδάκης Αλέξανδρος και η Φωτεινή Σταμπουλή Βάπτισαν το θήλυ τέκνο τους Αικατερίνη (Ν.Πλάγια)

Ο Μερσίνας Νικόλαος και η Γεωργία Μπεζηργιάννη Βάπτισαν το θήλυ τέκνο τους Μαρία Ο Πατμαζόγλου Συμεών και η Μαρία Βοιδάκη Βάπτισαν το θήλυ τέκνο τους Αναστασία - Ιωάννα (Ν.Πλάγια)
Ο Μυλωνάς Ιωάννης και η Μαρία Γεροχρήστου Βάπτισαν το άρρεν τέκνο τους Γεώργιο

Ο Παρασκευαΐδης Βασίλειος και η Μαρία Παπαδοπούλου, Βάπτισαν το άρρεν τέκνο τους Στυλιανο (Ν.Μουδανιά)

Ο Πηγητσάκης Ιωάννης και η Μαγδαληνή Κουτσουρέ, Βάπτισαν το θήλυ τέκνο τους Μαρία (Ν.Πλάγια)

Ο Μάρκος Σταύρος-Νεκτάριος και η Συμέλα Χαντζαρίδου, Βάπτισαν το άρρεν τέκνο τους Ιωάννη (Πετράλωνα)

Ο Σονοβίδης Γεώργιος και η Αθηνά Κεσοβίδου Βάπτισαν τα τέκνα τους Ιωάννα, Βασίλειο και Παντελεήμονα(Ν.Μουδανιά)

Γάμοι από 1-1-2007 μέχρι 9-3-2007

Ο κος Μουστάκας Στέργιος και η κα Βλιάλη Άννα(Πετράλωνα)
Ο κος Μωυσίδης Ιωάννης και η κα Παπαδοπούλου Ανατολή (Πετράλωνα)
Ο κος Σαμαράς Ιωάννης και η κα Κακαρικά Παναγιώτα
Ο κος Κελγιανόγλου Ανέστης και η κα Μπεζηργιάννη Φωτεινή

Θάνατοι από 1-1-2007 έως 10-4-2007

Παπαδοπούλου Μαγδαληνή του Πέτρου,	ετών 92
Τσέλιος Παναγιώτης του Ευαγγέλου (Κρήνη),	ετών 72
Μαστραλέξης Χρήστος του Δημητρίου,	ετών 88
Χαντζαρίδου Παρθένα του Γεωργίου (Πετράλωνα),	ετών 77
Σαραϊλής Ευστράτιος του Ιωάννη,	ετών 73
Ματζαράκη Ζωή του Αθανασίου (Ν.Πλάγια),	ετών 88
Καλαμπόκας Αθανάσιος του Θεοδώρου,	ετών 73
Λάμπρος Νικόλαος του Δημητρίου,	ετών 77
Τσίτσας Κωνσταντίνος του Ιωάννη (Θεσσαλονίκη),	ετών 70
Σφίγγας Παναγιώτης του Παναγιώτη (Θεσσαλονίκη),	ετών 62
Φιλιππίδου Μαρία του Βασίλη (Θεσσαλονίκη),	ετών 82
Γκαραγκάνη Μαρία του Οδυσσέως,	ετών 87
Τζηρίνη Ευαγγελία του Νικολάου (Κρήνη),	ετών 95
Τσιφλικλή Μάρθα του Χαραλάμπους,	ετών 73
Χατζηκυριάκου Αγγελική του Θεοδώρου,	ετών 50
Καλαιτσεβα Εφροσυνία του Βασιλείου,	ετών 85
Κοντού Μαρία του Γεωργίου,	ετών 57
Σαρηγιαννίδης Αριστείδης του Χρήστου,	ετών 35
Μαρίνος Κυριαζής του Κωνσταντίνου,	ετών 81

Δωρεές

Ο κ. Χριστόφορος Λίλης κατέβαλλε 30 € για το Σύλλογο των Απανταχού Τριγλιανών

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

Ιδιοκτησία
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
Βλάσιου Γαβριηλίδη 27, 546 55 Θεσσαλονίκη
ΤΗΛ: 6973 980 901

Υπεύθυνοι της εφημερίδας:
Σακελλαρίδης Βασίλης
Μπαμπαρουξής Σταύρος

Τα ενυπόγραφα άρθρα-σημειώσεις-αναφορές δημοσιεύονται με ευθύνη του υπογράφοντος. Το Δ.Σ. δεν συµμερίζεται απαραίτητα τις απόψεις αυτές. Ανυπόγραφα άρθρα δεν δημοσιεύονται.

Σχεδίαση-Εκτύπωση
electrick [2310.25.33.31]

Παραίτηση του προέδρου του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών κ. Ν. Δημητριάδη

Στη συνεδρίαση του ΔΣ του Συλλόγου, της 5ης Φεβρουαρίου 2007, ο πρόεδρος του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών κ. Νικόλαος Δημητριάδης υπέβαλε την παραίτησή του από πρόεδρος και από μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου για λόγους υγείας.

Στη διάρκεια της θητείας του ως πρόεδρος, συνέβαλλε προσωπικά στη συνένωση των δύο συλλόγων τριγλιανών που υπήρχαν στη Ν. Τρίγλια.

Διαχειρίστηκε με επιτυχία την εκλογική διαδικασία στο παράρτημα του Συλλόγου που πλαισιώθηκε από νέα και φιλόδοξα μέλη. Έθεσε τις βάσεις για καλύτερη οργάνωση και περισσότερες δραστηριότητες στο Σύλλογο.

Τα μέλη του ΔΣ του Συλλόγου τον ευχαριστούν για την προσφορά του στο Σύλλογο και του εύχονται «περαστικά».

Στις εκλογές που ακολούθησαν, η νέα σύνθεση του ΔΣ του Συλλόγου είναι:

Πρόεδρος :

Ανθούλα Αγεριάδου-Βουδουκάκη

Αντιπρόεδρος:

Ελένη Καραγιάννη

Γεν. Γραμματέας & υπεύθυνος εφημερίδας:

Βασίλης Σακελλαρίδης

Ταμίας:

Ιωάννα Ευγενίου

Έφορος δημοσίων σχέσεων:

Νίκη Γκίκογλου

Μέλη:

Αλέκος Κοκκαλάς

Πέρσα Κυπριώτη-Ραμανδάνη

Θυμούνται οι παλιοί για να γνωρίζουν οι νέοι

Το πρόσωπο στο οποίο θα αναφερθώ είναι ο πεθερός μου-Ζαφείριος Γιατζιτζόγλου. Αυτός ο άνθρωπος στο διωγμό του '22 δεν σκέφθηκε να γλυτώσει μόνο το κεφάλι του αλλά και να σώσει τα ιερά κειμήλια της ενορίας του: τα εξαπτέρυγα με τον Τίμιο Σταυρό, τα δισκοπότηρα, τα ευαγγέλια κλπ. Όταν εκκλησιάζομαι στην Παντοβασιλίσσα, τα βλέπω αυτά και αναλογίζομαι πόσο βαθιά πίστη είχαν οι άνθρωποι αυτοί στον Χριστό και την εκκλησία.

Γιατζιτζόγλου Καλλιόπη

Στη φωτογραφία ο Ζαφείρης Γιατζιτζόγλου και η σύζυγός του Αναστασία

Ο χορός του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών

της Νίκης Γκίκογλου

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε στις 3 Φεβρουαρίου 2007, ο χορός του Συλλόγου μας, στην αίθουσα δεξιώσεων «Σαλιάρης», στη Θεσσαλονίκη.

Ο τριγλιανός επιχειρηματίας και ιδιοκτήτης της αίθουσας με τη βοήθεια των συνεργατών του συνέβαλε όσο μπορούσε στην επιτυχία της εκδήλωσης. Η πολυτελής αίθουσα, το καλομαγειρεμένο φαγητό και οι κεφάτοι τραγουδιστές του συγκροτήματος, δημιούργησαν τη καλύτερη ατμόσφαιρα και ο κόσμος διασκέδασε με χορούς και τραγούδια μέχρι αργά.

Στο χορό παραβρέθηκαν, Βουλευτές, ο δήμαρχος της Ν.Τρίγλιας, τα μέλη του ΔΣ του Παραρτήματος του Συλλόγου και πολλοί τριγλιανοί.

Ο Σύλλογος συγκέντρωσε πολλά δώρα για τη λαχειοφόρο αγορά, τόσο από τους επαγγελματίες που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Συλλόγου, όσο και από δικές του αγορές. Τα έσοδα του Συλλόγου από τις προσκλήσεις και τη λαχειοφόρο αγορά ξεπέρασαν τις προσδοκίες.

Ο Σύλλογος ευχαριστεί, όλους του τριγλιανούς και τους φίλους που τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση καθώς και τους επαγγελματίες για τα δώρα που προσέφεραν για το χορό.

Επάνω:
Στιγμιότυπο
από τον χορό
στην αίθουσα
δεξιώσεων
"Σαλιάρης"

Κάτω:
Ο δήμαρχος
Ν.Τρίγλιας
κος Σγουρής
απευθύνει
χαιρετισμό στους
παρευρισκόμενους
Τριγλιανούς. Δίπλα
ο πρόεδρος
του συλλόγου
κος Νίκος
Δημητριάδης

Εκδηλώσεις

Φωτογραφία από τον χαιρετισμό του δήμαρχου Ραφίνας κ. Κεχαγιόγλου προς τους Τριγλιανούς κατά την εκδρομή στην Ραφήνα

Εκδρομή στην Ραφήνα

Ο αρχιμανδρίτης ιερέας μας, της Νέας Τρίγλιας, **πατέρας Χρυσόστομος**, οργάνωσε και πραγματοποίησε εκδρομή στη Ραφήνα Αττικής στις 26 και 27 Ιανουαρίου 2007. Στην εκδρομή συμμετείχε και το παράρτημα Τρίγλιας του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών με την πρόεδρό του κα Κωνσταντίνα Κοτζάστρατη και μέλη του Δ.Σ.

Στη Ραφήνα, μας υποδέχθηκε η κα Θωμαή Αρβανίτη, πρόεδρος του Συλλόγου Τριγλιανών Ραφίνας και αντιδήμαρχος Ραφίνας. Μετά την τακτοποίηση στο ξενοδοχείο και την ξεκούρασή μας, πήγαμε στο Λύκειο Ελληνίδων, όπου ο πατέρας Χρυσόστομος εγκαινίασε την νέα αίθουσα του Λυκείου Ελληνίδων. Η πρόεδρος του Λυκείου Ελληνίδων κα Ελένη Κακριμάνη, μας καλωσόρισε με θερμά λόγια και μας παρέθεσε πλούσιο μπουφέ με κάθε λογής εδέσματα.

Το βράδυ μας περίμενε η μεγάλη έκπληξη. Στη μεγάλη αίθουσα του ξενοδοχείου «Αύρα» οι τριγλιανοί της Ραφίνας αφού κόψανε τη πίτα, μας φιλοξένησαν σ' ένα πλούσιο τραπέζι. Ανταλλάξαμε δώρα και γλεντήσαμε με **κέφι μέχρι τις μεταμεσονύκτιες ώρες.**

Ο δήμαρχος Ραφίνας, ο κ. Κεχαγιόγλου, σαν γνήσιος Τριγλιανός, συγκινήθηκε τόσο από την παρουσία μας ώστε αφιέρωσε όλο του το χρόνο μαζί μας, φροντίζοντας να μη μας λείπει τίποτα. Είναι εξάλλου γνωστή η ευαισθησία του για κάθε τι τριγλιανό.

Την άλλη μέρα, Σάββατο πρωί, ο ιερέας μας λειτούργησε στην Παντοβασιλίτσα της Ραφίνας. Πολύς κόσμος εκκλησιάστηκε μέσα σε μια συγκινητική ατμόσφαιρα με διάχυτη τη πνευματικότητα και την ανάμνηση της αλησμόνητής μας πατρίδας, της Τρίγλιας, απ' όπου μεταφέρθηκε η εικόνα της Παναγίας της Παντοβασιλίτσας την οποία με ευλάβεια προσκυνήσαμε την εικόνα της Παναγίας της Παντοβασιλίτσας που μεταφέρθηκε από τους Τριγλιανούς το 1922 στη Ραφήνα και πήραμε την ευλογία και τη χάρη της. Μετά την εκκλησία, ο δήμαρχος μας οδήγησε στο δημαρχείο για καφέ και για την αποχαιρετιστήρια εκδήλωση όπου έλαβε χώρα και ανταλλαγή αναμνηστικών πλακετών. Υστερα από τα συγκινητικά λόγια του δημάρχου κ. Ανδρέα Κεχαγιόγλου, για καλό κατευόδιο, ευχαριστίες και ευχές, αναχωρήσαμε για τη Ν. Τρίγλια.

Για άλλη μια φορά ευχαριστούμε τα αδέρφια μας της Ραφίνας και τους περιμένουμε για να ανταποδώσουμε την αξέχαστη φιλοξενία.

Φωτογραφία από τις εκδηλώσεις στην Ραφήνα. Από αριστερά διακρίνεται ο δήμαρχος Ραφίνας κος Κεχαγιόγλου, η πρόεδρος του παραρτήματος του Συλλόγου κα Κοτζάστρατη και δεξιά ο ιερέας της Ν. Τρίγλιας πατέρας Χρυσόστομος

εκδηλώσεις

Η επέτειος της 25^{ης} Μαρτίου στη Νέα Τρίγλια

Η πρόεδρος του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών κα Ανθούλα Αγεριάδου καταθέτει στεφάνι στο μνημείο πρώων

Φωτογραφία από την παρέλαση της 25ης Μαρτίου στην Ν. Τρίγλια

Στις 25^η Μαρτίου 2007, γιορτάστηκε η Εθνική Επέτειος στη Νέα Τρίγλια με δοξολογία στον Ι.Ν. Παντοβασιλίσσας, χοροστατούντος του Αρχιμανδρίτη Χρυσοστόμου. Ακολούθησε ομιλία για τον πανηγυρικό της ημέρας, κατάθεση στεφάνων στο ηρώ των πεσόντων και παρέλαση στην οδό Μ. Αλεξάνδρου.

Τις εκδηλώσεις τίμησαν με την παρουσία τους, ο δήμαρχος της Ν. Τρίγλιας και το δημοτικό συμβούλιο, ο εκπρόσωπος του Νομάρχη Χαλκιδικής, νομαρχιακοί σύμβουλοι, οι πρόεδροι συλλόγων και τοπικών φορέων της Ν.Τρίγλιας, οι διευθυντές των σχολείων και ο εκπρόσωπος των θυμάτων-αναπήρων πολέμου.

Κοπή της πίτας της «Ένωσης Σμυρναίων Μικρασιατών Βορείου Ελλάδος»

Φωτογραφίες από την κοπή της πίτας της «Ένωσης Σμυρναίων Μικρασιατών Βορείου Ελλάδος» που έγινε στις 4 Φεβρουαρίου του 2007 στα γραφεία της Ένωσης στη Θεσσαλονίκη. Παραβρέθησαν σαν εκπρόσωποι του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών, η αντιπρόεδρος του Συλλόγου και Ελένη Καραγιάννη και η Πρόεδρος του παραρτήματος Νέας Τρίγλιας κα Κωνσταντίνα Κοτζάστρατη.

Το μήνυμα της 25^{ης} Μαρτίου

Η 25η Μαρτίου είναι μέρα γιορτής. Είναι η μέρα εθνικής περπφάνιας. Είναι η γιορτή του λαού που σε μάκρος αιώνων δεν έπαψε να δίνει ματωμένα δείγματα της αγάπης του στην ελευθερία και την αξιοπρέπεια. Είναι η γιορτή της Ελευθερίας.

Γυρίζουμε στο χθες για να γεμίσουμε φως νου και καρδιά, να πάρουμε τη δύναμη που μας χρειάζεται, για να κρατήσουμε το βάρος της εθνικής μας παρακαταθήκης, της εθνικής μας κληρονομιάς. Είναι χρήσιμο - λένε - να ξαναζεις τον αγώνα του άλλου και να τον μετράς με τον εαυτό σου και το χρησιμότερο ακόμα, όταν οι αγώνες είναι πράξεις των προγόνων.

Πανανθρώπινο αγαθό η ελευθερία. Εθνική όμως κληρονομιά οι αγώνες και οι θυσίες για την ελευθερία; και του δικού μας λαού έλαχε να κερδίζει και να ξανακερδίζει τη λευτεριά του με λαχτάρες και μ' αίματα. Κάθε γενιά μετράει ανάμεσα στα παιδιά της τους τίμιους αγωνιστές της ιδέας, τους μαχητές της ελευθερίας. Μη ξεχνάμε πως η εθνική μας λευτεριά είναι βγαλμένη απ' τα κοκάλια «των Ελλήνων τα ιερά», το ρούχο της στάζει αίμα, «πλήθος αίμα Ελληνικό». Είναι «χιλιάκριβη» η λευτεριά. Ο δρόμος που οδηγεί στην ελευθερία περνά από τη στενή πύλη της θυσίας.

Ποιό όμως το νόημα της λευτεριάς; «Όσοι το χάλκεον χέρι βαρύ του φόβου αισθάνονται ζυγόν δουλείας ας έχωσι θέλει αρετήν και τόλμην η ελευθερία». Στους στίχους αυτούς του Κάλβου, του μεγάλου μας ποιητή, μας παρουσιάζονται οι βασικές προϋποθέσεις για το βίωμα της λευτεριάς, το ασταμάτητο ξανακέρδιμα της λευτεριάς. Η Ελευθερία δεν είναι κάτι που μπορεί ν' αποκτήσει κανείς - έστω ακριβά - και ύστερα να το βάλει στην άκρη και να το χαίρεται. Είναι κάτι βαθύτερο, εσωτερικότερο και γι' αυτό και πολυτι-

μότερο. Είναι κοινό αγαθό, μα ταυτόχρονα προσωπικό του καθένα απόκτημα. Η ελευθερία είναι -σοφά ειπωμένο- κατάσταση που ή τη ζεις ή δεν τη ζεις.

Δεν μπορεί να νοηθεί η έννοια ανθρώπου χωρίς την έννοια της ελευθερίας. Ο άνθρωπος ολοκληρώνεται με την ελευθερία. Την ίδια μέρα που γιορτάζουμε την εθνική μας λευτεριά η εκκλησία μας γιορτάζει τον Ευαγγελισμό, δηλ. το χαρμόσυνο μήνυμα, πως το έργο της λύτρωσης του ανθρώπου αρχίζει. Θυμηθείτε, όμως, ποιο είναι το επιστέγασμα, ποιο το αποκορύφωμα αυτού του λυτρωτικού έργου.

Πριν την Ανάσταση στέκει ο Γολγοθάς και η Σταύρωση, η θυσία, η πιο υπέροχη θυσία. Έτσι είναι; τόση αξία έχει η Ελευθερία, ώστε να θυσιάζεται γι' αυτήν ο ίδιος ο δημιουργός του ανθρώπου «Ελευθέρωσεν ημάς ο του Σωτήρος θάνατος».

Ας ξαναδοούμε τους στίχους του Κάλβου «θέλει αρετήν και τόλμην η ελευθερία». Αντιδιαστέλλει τόλμην και αρετήν με το βαρύ χέρι του φόβου. Ο Κάλβος δεν είναι βέβαια σύγχρονος. Σύγχρονες όμως είναι οι διαπιστώσεις του; είναι - καλύτερα - και σύγχρονες, γιατί είναι αληθινές και αιώνιες. Επισημαίνει την ανελευθερία στην οποία οδηγεί ο φόβος και η ανεντιμότητα. Ο φοβισμένος άνθρωπος, ο μικρόψυχος όχι μόνο δεν είναι άξιος της Ελευθερίας, αλλά ξαναπέφτει να 'ναι συνειδητός εχθρός της. Μισεί την ελευθερία, για να καλύψει τη δική του ταπεινότητα. Πυροβολεί τα όνειρα, γιατί δεν του ανήκουν. Όταν οι άλλοι αγωνίζονται με ιδέες και οράματα, με πίστη και ενθουσιασμό, αυτός περιχαράκωνεται και φοβάται μη χάσει τα «δειλά» κέρδη του. Ο φόβος τον οδηγεί στο συμβιβασμό και στην υποταγή.

Η Ελευθερία θέλει «αρετήν» και η αρετή στηρίζεται στην τίμια γενναία ψυχή. Ο αδύναμος, ανέντιμος άνθρωπος δε βλέπει την ελευθερία, γιατί στη

θέση της έχει τοποθετήσει την ιδιότητα, τον καιροσκοπισμό και την σκοπιμότητα. Μισεί το κοινό συμφέρον και τις κοινές επιδιώξεις, γιατί συνεπάγονται κοινή προσφορά και αυτός δεν έχει τίποτα να προσφέρει, μόνο ν' αρπάξει επιδιώκει. Άγνωστη μένει γι' αυτόν η γενναιότητα της προσφοράς και η τιμότητα της θυσίας.

Στην εποχή μας -δυστυχώς- πληθαίνουν οι περιπτώσεις ανελευθερίας και το χειρότερο δεν περιορίζονται σε ατομικά περιστατικά. Η ανελευθερία κινδυνεύει να γίνει σύστημα διακρατικών σχέσεων. Κινδυνεύει ειρήνη και ελευθερία να μπουν στη ζυγαριά του συμφέροντος και των συναλλαγών.

Τη μέρα όμως που γιορτάζουμε την εθνική μας ανεξαρτησία σκόπιμο είναι να θυμόμαστε: πως ελεύθερος είναι όποιος αγωνίζεται για την ελευθερία. Ελεύθερος είναι ο αγωνιστής της ιδέας και μένει ελεύθερος όσο μένει αγωνιστής. Τέτοιοι ήταν οι αγωνιστές πρόγονοί μας, που σήμερα δοξολογούμε. Τίμιοι και αφοσιωμένοι στο χρέος, έτοιμοι για τη θυσία ξεπέρασαν τις ανθρωπινες αδυναμίες τους για το μεγάλο σκοπό, τη λευτεριά τους. Γράφει ο Μακρυγιάννης: «Κι όσο αγαπώ την πατρίδα μου, δεν αγαπώ άλλο τίποτα. Να 'ρθει ένας να μου ειπεί, ότι θα πάγει ομπρός η πατρίδα, στρέγομαι να μου βγάλει και τα δυο μου μάτια. Ότι αν είμαι στραβός και η πατρίδα μου είναι καλά, με θρέφει; αν η πατρίδα μου είναι αχαμνά, δέκα μάτια να 'χω, στραβός θα να 'μαι. Ότι σ' αυτήν θα ζήσω.»

Καμαρώστε μεγαλείο ψυχής. Ο Μακρυγιάννης δεν είναι ούτε σοφός, ούτε σπουδαγμένος, ξέρει όμως ν' ακούει τη φωνή του χρέους μέσα απ' τα ενδότερα της ψυχής του. Ο Μακρυγιάννης είναι ένα τυπικό δείγμα αγωνιστή της ελευθερίας.

Όταν κάποτε, ρώτησαν τον Κανάρη, πως ένιωθε, όταν ξεκινούσε για τη Χίο, απάντησε έτσι απλά: «είπα μέσα μου Κωνσταντή θα πεθάνεις, και ξεκίνησα».

Δε θέλω να επεκταθώ σε άλλα περιστατικά, όχι γιατί δε βρίσκονται, μα ίσα ίσα, γιατί είναι πάρα πολλά και γιατί θα αδικήσω το πλήθος που θα παραλείψω.

Στο ψυχικό σθένος στηρίζαν οι πρόγονοί μας, και τις ελπίδες τους στα ατελείωτα χρόνια της προσμονής, και την αγωνιστική τους ορμή στα χρόνια του

Μνήμες

πολέμου. Δε μεταβλήθηκαν από τη μια στιγμή στην άλλη από δούλοι ελεύθεροι. Όλα τα χρόνια της ασιατικής κυριαρχίας οι λαϊκοί αγωνιστές, οι εθνικοί μας ήρωες - ανώνυμοι οι πιο πολλοί και πολλές - κράτησαν την ιδέα της λευτεριάς στα βουνά. Τα στόματα ήταν σιωπηλά - κατά τον ποιητή - «γιατί τα σκάζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά». Την ώρα όμως του σπικωμού, βρέθηκαν έτοιμες οι ψυχές κι οι καρδιές για τον αγώνα και τα ολοκαυτώματα.

Σε τούτη δω τη μικρή γωνιά της γης ο λαός μας, το έθνος μας ζει αιώνες, με περιπέτειες κι αγώνες. Η πατρίδα μας είναι τέμενος της λευτεριάς. Εδώ σ' αυτή τη γη, η ιδέα της λευτεριάς ανδρώθηκε και στέριωσε με τη φιλοσοφία και τη γενικότερη στάση του λαού μας. Στους δύσκολους καιρούς που ζούμε, έχουμε ένα ισχυρό οπλοστάσιο, ένα πανίσχυρο στήριγμα; τις ψυχές των προγόνων μας.

Σε κάθε εθνικό κίνδυνο θα 'ρχονται να μας συντρέξουν; θα 'ρχονται: ο Ρήγας με το στραγγαλισμένο του λαιμό, ο Διάκος με το σουβλισμένο του κορμί, ο Πατριάρχης με το σχοινί του μαρτυρίου του, ο Δασκαλογιάννης με άγρια γδαρμένο το σώμα του, οι ακρωτηριασμοί, φριχτά παραμορφωμένοι ήρωες, τα παλικάρια τ' ανώνυμα της κλεφτουριάς. Θα 'ρχονται και θα μας συντρέχουν: οι γυναίκες της Αραπίτσας με τα συντριμμένα τους κορμιά, οι Σουλιώτισσες με το Ζάλογγό τους, θα 'ρχονται στρατιές ατέλειωτες μαρτύρων.

Χρέος δικό μας να διαφυλάξουμε την εθνική μας υπόσταση, την εθνική ανεξαρτησία, την εθνική μας κληρονομιά με εθνική ομοψυχία.

Αν είμαστε έτοιμοι για κάθε θυσία στην ιδέα της λευτεριάς, ο εόπιος μας δεν είναι τρόπος να χαθεί. Εδώ γεννήθηκε κι εδώ θα μείνει η λευτεριά. Εδώ στη γη μας που λιπαίνεται από χιλιάδες κόκαλα πρώων είναι «απ' τα κόκαλα βγαλμένη των Ελλήνων τα ιερά και σαν πρώτα ανδρειωμένη χαίρε ω χαίρε λευτεριά».

Καραγιάννη Γ. Ελένη
Φιλολόγος Ψυχολόγος - Παιδαγωγός

Ένα ξεχωριστό Πάσχα

Του Κокκαλά Ν.Αλεξάνδρου

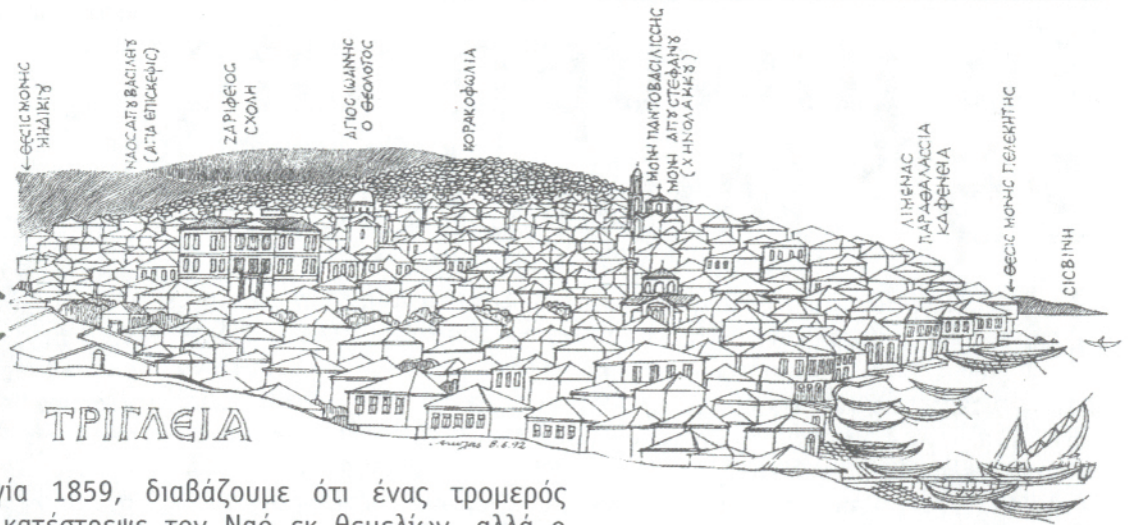
Φωτογραφία του γλεντιού από το αρχείο του Κ. Κокκαλά

Θυμάμαι το Πάσχα του 1960, ήταν ένα ξεχωριστό Πάσχα και θα μου μείνει αξέχαστο, γιατί περιμέναμε τους Συχωριανούς μας από την Ραφήνα για να γιορτάσουμε μαζί. Είχε προηγηθεί επίσκεψη των Τριγλιανών την πρωτοχρονιά και είχε συμφωνηθεί το Πάσχα να έλθουν οι Ραφηνιώτες.

Από ότι με έλεγε ο πατέρας μου είχαν μαζευτεί στο καφενείο και κανόνισαν όσοι δεν είχαν συγγενείς στην Τρίγλια να τους φιλοξενήσουν άλλα σπίτια, και έτσι κανόνισαν πόσους θα πάρει κάθε σπίτι και ποιούς. Εκτός από οικογένειες ήλθαν και πολλά νέα παιδιά που ήρθαν εκδρομή, να γνωρισθούν και να διασκεδάσουν με την τότε νεολαία τις Τρίγλιες. Όλο το χωριό ήταν χαρούμενο, η περιφορά του επιταφίου η ανάσταση, και ανήμερα του Πάσχα το γλέντι που ακολούθησε στην πλατεία ήταν το κάτι άλλο. Αυτό που θα μου μείνει αξέχαστο είναι ότι την Μ. Παρασκευή βγήκε σε δημοπρασία το κράτημα του Σταυρού κατά την περιφορά (όποιος έδινε την πιο μεγάλη προσφορά σε οκάδες στάρι το οποίο θα έδινε στα αλώνια στην εκκλησία) θα κρατούσε και τον σταυρό. Η ίδια διαδικασία γινόταν και ανήμερα της Αναστάσεως στις 11 η ώρα έβγαινε το λάβαρο της Αναστάσεως για περιφορά στο Χωριό. Ο τελάλης (ο ψαράς) φώναζε ποίος θα προσφέρει περισσότερο στάρι για το κράτημα του Αναστάσιμου λαβάρου για την περιφορά μέσα στο χωριό το κράτημα και η προσφορά ανάλογα με την συμφωνία μπορούσε να είναι ένας μέχρι το τέλος η και δεύτερος, (σε αυτές τις συμφωνίες καθοριστικό ρόλο έπαιζε ο Φιάκας ο Στέλιος επίτροπος της εκκλησίας επί πολλά χρόνια), ακουγόταν πάλι ο τελάλης που έλεγε το όνομα του δεύτερου στην σειρά και έτσι αρκετοί συχωριανοί κρατούσαν το Αναστάσιμο λάβαρο, το οποίο οι πιστοί το θεωρούσαν καλό για την οικογενειακή τους υγεία αλλά για τα σπαρτά τους και τα ζώα τους.

Επί τις ευκαιρίες θα παρακαλούσα τον ιερέα του χωριού και την εκκλησιαστική επιτροπή να αναβιώσουν αν γίνεται αυτά τα έθιμα που έφεραν οι παππούδες μας από την Π.Τρίγλια.

ΜΝΗΜΕΣ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΠΕΛΕΚΗΤΗΣ

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλο

Προτού συνεχίσουμε, πρέπει να αναφέρουμε ότι το Μοναστήρι μέχρι πριν λίγο χρονικό διάστημα χρησιμοποιείτο ως ποιμνιοστάσιο (μαντρί). Οι κήποι που περιγράφει ο μακαριστός Ευαγγελίδης, δυστυχώς δεν υπάρχουν και στη θέση τους φυτρώνουν κουμαριές και γαϊδουράγκαθα. Επίσης «αι υψικάρινοι λεύκαι και πεύκαι μετά πλατάνων και δρυών» που υψούντο προς το μέρος της παραλίας, δεν υπάρχουν σήμερα, παρά μόνο ένα μεγάλο κυπαρίσσι νοτίως της Μονής δίπλα στον προαναφερθέντα δρόμο, που έμεινε για να θυμίζει το παρελθόν.

Ας συνεχίσουμε όμως προσπαθώντας να περιγράψουμε την κυρίως Μονή συνδέοντας την περιγραφή μας και με τα ιστορικά στοιχεία που έχουμε. Η μονή σαν κτιριακό συγκρότημα έχει ωραιότατη θέα σ' όλο σχεδόν τον Κιανό κόλπο, τη νήσο Καλόλημνο, απέναντι στο Αργανθώνιον όρος και στο ακρωτήριο Ποσειδίου (8). Δυστυχώς δεν έχουμε καμία περιγραφή του αρχικού κτιριακού συγκροτήματος παρά μόνο μια μαρτυρία του Οσίου Θεοσπρίκτου, ενός από τους πρώτους Ηγούμενους της Μονής, διηγούμενου στον Οσιομάρτυρα Στέφανο τις ταλαιπωρίες του και τα του εμπρησμού της Μονής. «... και εν τούτοις μη αρκασθείς εκείνος ο δυσσεβής (9) την Μονήν πάσαν ενέπρησεν από τε ιπποφορβείου μέχρι των εκκλησιών, έως εδάφους κονιορτόν απετέλεσεν ...» (8). Από την παραπάνω περιγραφή συμπεραίνουμε ότι η Μονή ήταν μεγάλη πρώτον διότι ο Άγιος αναφέρεται σε «εκκλησίες» και όχι σε «εκκλησία», δηλαδή το Μοναστήρι είχε περισσότερες από μία εκκλησίες (112) και δεύτερον ότι η Μονή διατηρούσε ιπποφορβείο (12). Στην ίδια διήγηση ο Όσιος Θεοσπρίκτος αναφέρει ότι ο καταστροφέας της Μονής Λαχανοδράκων, συνέλαβε «τους λογάδας των μοναστών τον αριθμό τριάντα οκτώ» και τους υπόλοιπους πλην Ηγουμένου, αφού τους βασάνισε τους απομάκρυνε από την Μονή. Μπορούμε λοιπόν να φανταστούμε, τι χώρους πρέπει να έχει ένα Μοναστήρι για να ζήσουν περισσότερα από 40 άτομα; (τράπεζα, μαγειρείο, κελιά, αποθήκες κλπ). Ο εμπρησμός της Μονής που προαναφέραμε έγινε περίπου 50-60 χρόνια μετά την ίδρυσή της.

Εκτός από τον όσιο Θεοσπρίκτο, ο Όσιος Ιλαρίων, κάποιος Μάρκος που εκπροσωπεί την Μονή στην Ζ! Οικουμενική Σύνοδο, ο «Όσιος Μακάριος», κάποιος Σάββας για τον οποίο δεν έχουμε προς το παρόν άλλα στοιχεία παρά μόνο την αναφορά του ονόματός του από τον Ευαγγελίδα και τελευταίος γνωστός Ηγούμενος από σίγουρη πηγή (13) είναι κάποιος Σέργιος, σίγουρα πριν το έτος 826.

Μετά την επιστολή του Οσίου Θεοδώρου του Στουδίτου δεν έχουμε καμία πληροφορία για οκτώ αιώνες. Την πρώτη πληροφορία μετά την μακροχρόνια αυτή σιγή, την έχουμε το έτος 1658, πατριαρχεύοντος Παρθενίου του Δ! Του Μογγιγάλου, από ένα σιγγίλιο που εξέδωσε ο προρηθείς Πατριάρχης που την καθιστά Σταυροπηγιακή και μας πληροφορεί για την ανακαίνισή της από τον Ιερομόναχο Αρσένιο.

Την επομένη πληροφορία έχουμε από τον Αγγλικανό Ιερέα Covel το έτος 1676, δηλαδή μόλις 18 χρόνια μετά την προηγούμενη. Μας πληροφορεί λοιπόν ο Covel, ότι όταν επισκέφθηκε την Μονή, είχε 25 μοναχούς. Το έτος 1788 ο Πατριάρχης Προκόπιος εκδίδει νέο σιγγίλιο που επικυρώνει το του προκατόχου του Πατριάρχου Παρθενίου του Δ'. Το έτος 1797 επί Πατριαρχείας Γρηγορίου του Ε!, εξεδόθη και άλλο σιγγίλιο που αφορά την Μονή Πελεκητής και κάνει μνεία των προαναφερθέντων σιγγιλιών και επίσης ενός σιγγιλιού του Πατριάρχου Γερασίμου του Γ' και τα επικυρώνει. Σε μια έμμετρη επιγραφή της Μονής, που δημοσίευσε ο Ρώσος λόγιος Παντζέκος και έχει

χρονολογία 1859, διαβάζουμε ότι ένας τρομερός σεισμός κατέστρεψε τον Ναό εκ θεμελίων, αλλά ο Ηγούμενος τον αποκατέστησε.

Ο Τρύφων Ευαγγελίδης μας πληροφορεί ότι η Μονή κάπκε το Σεπτέμβριο του 1880 και μετά την αποτέφρωσή της «δεν ηξιώθη ουδεμιάς φροντίδος». Ηγούμενος τότε ήταν ο Φίλιππος Τσουλάτος, τον οποίο διεδέχθη ο εκ Λιβεράς Τραπεζούντος Ιωάννης Μυρίδης, έγγαμος κληρικός, ο οποίος επιμελήθηκε όσο μπόρεσε τα της Μονής. Δυστυχώς κοιμήθη πολύ νωρίς, το έτος 1890. Τον διεδέχθη κάποιος Δωρόθεος, επίσης Τραπεζούντιος.

Δυστυχώς, με τις επανειλημμένες καταστροφές της Μονής δεν είχαν διασωθεί μέχρι το 1922 ούτε χειρόγραφα, ούτε άλλα κειμήλια, εκτός από τρία κιβώτια Αγίων Λειψάνων, τα οποία αναφέρει μία έθεση της Μητροπόλεως Προύσης του έτους 1898 προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Ο Τρύφων Ευαγγελίδης σε περιγραφή που μας διασώζει: «... την σήμερα η Μονή είναι μικρόν και ορθογώνιον άνευ ρυθμού και ομοιάζει μάλλον προς συνήθη πτωχικήν οικοδομήν ή προς Μονήν άλλοτε πλουσίαν ... σώζεται μόνον η μαρμάρινη υπόστρωσις, κιονόκρανα τινά και βάσεις κιόνων εντετοιχισμένα κατά την ανοικοδόμησιν τοποθετηθείσαι...περί τον ναόν υψούται περίβολος μετά κελίων εν οίς μένει ο τε Ηγούμενος και οι μοναχοί» (14). Τα παραπάνω έγραψε ο μακαρίτης χωριανός μας, έχοντας υπόψιν του την κατάσταση που είχε η Μονή το έτος 1889 και στην ίδια κατάσταση διατηρήθηκε μέχρι το 1922. Εάν ήταν αθλία η κατάσταση το 1922, η σημερινή είναι αθλιωτάτη. Όταν επισκέφθηκα την Μονή για πρώτη φορά το 2003, δεν βρήκα τίποτε από τα παραπάνω, εκτός από τους τέσσερις τοίχους του Καθολικού Ναού (15), και αυτούς αρκετά φθαρμένους. Γύρω από τον ναό υπάρχουν κάποια οικήματα, μάλλον παραπήγματα θα μπορούσα να τα ονομάσω, άλλα κεραμοσκεπάστα και άλλα λαμαρινοσκεπάστα, που φιλοξενούσαν τα κοπάδια, διότι το Μοναστήρι μέχρι πριν από λίγο ήταν ποιμνιοστάσιο(μαντρί) και τα παραπήγματα αυτά δεν θα μπορούσα να καταλάβω αν είναι τα κελιά που αναφέρει ο Ευαγγελίδης ή κάποια άλλα νεώτερα. Ο ναός, συλημένος και από τα ελάχιστα που του είχαν απομείνει, χρησιμοποιείτο για την εναπόθεση της κοπριάς, αλλά το χειρότερο απ' όλα είναι ότι όταν πήγα τον Ιανουάριο του 2003, είχαν βάλει φωτιά στην κοπριά οι κρησοθήρες, ελπίζοντας να βρουν «θησαυρό» κάτω απ' αυτήν και το κακό που δεν έγινε επί αιώνες, έγινε τώρα. Επίσης κάτι άλλο εξ ίσου δυσάρεστο. Έσκαψαν τα θεμέλια του ναού οι ίδιοι χρυσοθήρες με αποτέλεσμα να συντομεύσουν την φθορά και την τελική ισοπέδωσή του. Και εδώ ολοκληρώνω την πολύ σύντομη περιγραφή μου, επιφυλασσόμενος για μια πιο λεπτομερή και εμπειρισματομένη.

Μετά απ' όλα αυτά ίσως κάποιος να πεί: Καλά, όλα αυτά, αλλά αν γκρεμίσουν κι αυτά τα ντουβάρια δεν θα υπάρχει πλέον τίποτε που να μας συνδέει με το συγκεκριμένο μοναστήρι ή με οποιοδήποτε άλλο ιερό σκηνώμα της πατρίδας μας. Νομίζω ότι δεν είναι έτσι. Οι αρχαίοι μας πρόγονοι έλεγαν: «τα υπερκείμενα της υποκειμένου» δηλαδή αυτά που είναι πάνω από τη γη ανήκουν σ' αυτούς που είναι κάτω από τη γη (σ' αυτούς που είναι θαμένοι εκεί). Θα μου πείτε: δηλαδή είναι δικά μας εφόσον εκεί είναι θαμένοι ορθόδοξοι μοναχοί. Δικά μας αγαπητοί μου δεν είναι τα ντουβάρια, δικό μας είναι κάτι πιο μεγαλύτερο. Δική μας είναι η κληρονομιά πλή του πίστη και ευσέβεια άναβαν το κεράκι τους μέσα το μοναστήρι μέχρι την αποφράδα ημέρα της φυγής μας.

της πίστεως και της ομολογίας που έκαναν εκεί πρώτον οι μοναχοί που έζησαν και ασκήθηκαν εκεί, αλλά ακόμη και οι πατέρες μας που με την απλή του πίστη και ευσέβεια άναβαν το κεράκι τους εκκλησιαζόνταν και διατηρούσαν με τα πενιχρά τους μέσα το μοναστήρι μέχρι την αποφράδα ημέρα της φυγής μας.

Αυτό το μοναστήρι ανέδειξε 41 Αγίους και είναι ποτισμένο με τα δάκρυα, τους ιδρώτες και τα αίματά τους. Κι εμείς έχουμε χρέος ιερό ενώπιον του Θεού, των Αγίων μας και των προγόνων μας, να διατηρούμε όχι στο μυαλό αλλά στα τρία βραχίδια της καρδιάς μας όχι μόνο τις μνήμες αλλά και την ευλάβεια των γραμμάτων εν πολλοίς κατά κόσμον, αλλά μορφωμένων κατά Χριστόν παππούδων μας. Και ποιός ξέρει ο Θεός τι μας επιφυλάσσει!

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

8. «... και εντεύθεν θέαν θαυμασίαν έχουσα ανά τον Κιανόν κόλπον και τη νήσο Βεσβίκου, το Αργαθώνιοβ όρος μέχρι Κίσιου...» Τρυφ. Ευαγγελίδου «ΒΡΥΛΛΕΙΟΝ ΤΡΙΓΛΕΙΑ», Αθήναι 1934 σελ 35.

9. Εννοεί τον Μιχαήλ Λαχανοδράκοντα, ο οποίος ήταν υπερ στρατηγόστου θέματος των Θρακισίων (στο οποίο ανήκε η Μικρά Ασία). Ήταν υπέρμαχος της εικονομαχίας και γνωστός για την αγριότητά του.

10. Στεφάνου διακόνου της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως. Εισ τον βίον και μαρτύριον του παμάκαρος και οσίου μάρτυρος Στεφάνου του Νέου. «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ» τόμος Ρ! (100) στήλη 1165 παράγραφος 505.

11. Είναι λάθος, ίσως από απροσεξία του Ευαγγελίδα «η μονή ήτο μεγίστη εκ τριών ναών» «ΒΡΥΛΛΕΙΟΝ ΤΡΙΓΛΕΙΑ», Αθήναι 1934 σελ 39, ξέρουμε ότι είχε ναούς αλλά δεν ξέρουμε πόσους.

12. Χώρος όπου εκτρέφονταν και αναπαράγονται ίπποι.

13. Την επιστολή του οσίου Θεοδώρου του Στουδίου προς την αδελφότητα της Πελεκητής. ΡΜΣΤ' (146) «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑ» τόμος 99 στήλες 1457-1459.

14. Τρυφ. Ευαγγελίδου. «ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΜΟΝΩΝ ΕΝ ΒΙΘΥΝΙΑ», Περιοδικόν ΣΩΤΗΡ του έτους 1889 σελ 275.

15. Δια του όπου αυτού εννοούνται κυρίως οι κεντρικοί ναοί των μοναστηριών και οπωσδήποτε οι μαγαλύτροι, φυσικά, σε δομική αρμονία με το με το κτιριακό μέγεθος της Μονής. Συνήθως υπάρχουν και άλλοι ναοί μικρότεροι, εντός της Μονής ή εκτός αλλά σε μικρή απόσταση, που ονομάζονται παρεκκλήσια.

του πατέρα Θεοδοσίου
Μικραγιαννανίτη

Λαογραφία

Το γλωσσάρι της Τρίγλιας

H-I

H

ήβγε = βγήκε
 ήβρα = βρήκα
 ηλιοπάνι (το) = είδος υφάσματος για σακιά που το άπλωναν κάτω από το δέντρο για να τρυγήσουν τις ελιές

Θ

θάμα (το) = θαύμα
 θανατικό (το) = επιδημία θανατηφόρος
 θαρρώ = νομίζω
 θεριακή (η) = αλοιφή με θαυματουργές ιδιότητες
 θεριακλής (ο) = αυτός που επιδίδεται με πάθος σε κάτι, κυρίως στο κάπνισμα ή την καφεεποσία
 θέρμη (η) = πυρετός / έχει θέρμη το παιδί
 θηλιάζω = κάνω θηλιά, συνδέω εφαρμοστά

θηλυκώνω = κουμπώνω / θηλύκωσε την κόπιτσα
 θολόστακτο (το) = αλυσίδα, σταχτόνερο
 θρύβω = θρύπτω
 θρύμμα = θρύψαλο / μην κάνεις θρύμματα
 θυμούμαι = θυμάμαι

I

ίγκλα (η) = ζώνη που στερέωνε το σαμάρι στην κοιλιά του αλόγου
 ιδρωκοπώ = ιδρώνω
 ίδρος (ο) = ιδρώτας
 ίψημα (το) = πετιμέζι
 ιμπρίκι (το) = μπρίκι
 ιμάμ μπαϊλντί (το) = φαγητό με μελιτζάνες

Σύλλογος Νέων Ν.Τρίγλιας

Λίγο μετά την έναρξη της φετεινής σεζόν, ο Σύλλογος Νέων Ν.Τρίγλιας, μετακόμισε στο καινούργιο κτήριο του ΚΑΠΗ σε δύο ωραίες αίθουσες που μας παραχώρησε ο πρώην δήμαρχος κ. Μήτσου με τη σύμφωνη γνώμη του νύν δημάρχου κ. Σγουρή, τους οποίους ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Ο Σύλλογος από τις 11 έως τις 20 Σεπτεμβρίου του προηγούμενου έτους συμμετείχε σε διεθνές φεστιβάλ παραδοσιακών χορευτικών συγκροτημάτων στη Βιλλένα της Ισπανίας.

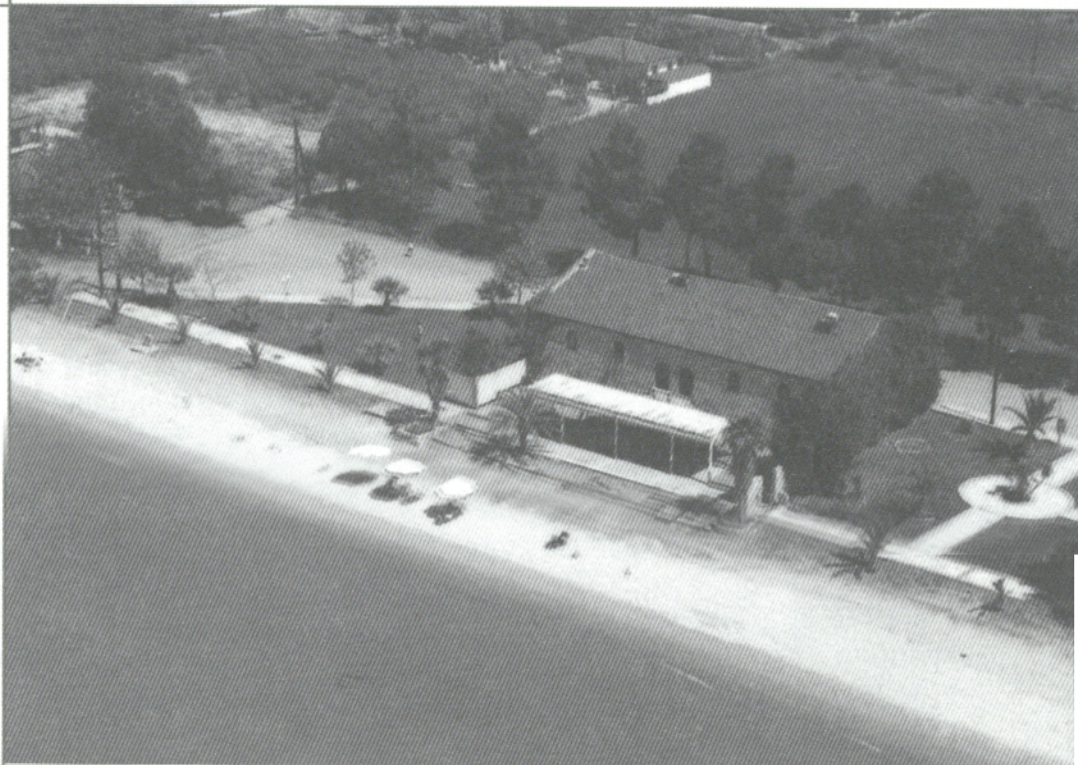
Ο Σύλλογος, επεκτείνοντας τις δραστηριότητές του και θέλοντας να ενεργοποιήσει τα μέλη του και ταυτόχρονα να εξοικονομήσει κάποιο όφελος ώστε να καλύψει κάποιες από τις μεγάλες ανάγκες του διοργάνωσε για δεύτερη χρονιά ένα Χριστουγεννιάτικο παζάρι. Γυναίκες του Συλλόγου, έφτιαξαν γλυκά του κουταλιού, λικέρ, έβαψαν βάζα και μπουκάλια και έτσι ταυτόχρονα με μια ωραία χριστουγεννιάτικη γιορτή με κάλαντα, τραγούδια και χορούς από τα παιδιά του Συλλόγου έγινε ένα πολύ ωραίο και πετυχημένο παζάρι.

Παραμονή Χριστουγέννων τα μέλη του Συλλόγου με συνοδεία οργάνων είπαμε τα κάλαντα. Στις 9 Φεβρουαρίου έγινε ο χορός μας στο κέντρο Μιλτιάδης.

Πολλά τμήματα του Συλλόγου έλαβαν μέρος σε διάφορες διοργανώσεις, μέσα στον Φεβρουάριο, όπως το καρναβάλι του Πολυγύρου, το παιδικό φεστιβάλ Πολυγύρου πάλι στον Πολύγυρο και το αντάμωμα στον Άγιο Μάμα. Ο Σύλλογος τώρα ξεκινάει τις προετοιμασίες του για τις εκδηλώσεις της Αγίας Παρασκευής και το Πανχαλκιδικιώτικο Φεστιβάλ που θα γίνει φέτος στις 21 Ιουλίου 2007.

Φωτογραφία του χορευτικού τμήματος του Συλλόγου Νέων Ν. Τρίγλιας

Η παραλία της Ν. Τρίγλιας

Οι φωτογραφίες που βλέπετε μη νομίζετε πως είναι από κάποιο εξωτικό μέρος. Όχι, είναι από την παραλία του χωριού μας! Σε απόσταση, μικρότερη από 50 χλμ. από τη Θεσσαλονίκη, φτάνεις χωρίς κίνηση και μποτιλιάρισμα σε μια όαση πρασίνου. Εκεί παρκάρεις χωρίς πρόβλημα, απλώνεις την πετσέτα σου στο γκαζόν κάτω από τα τεράστια καραγάτσια, δίπλα στη θάλασσα. Είναι το μέρος που θα συναντήσεις και τους χωριανούς σου που έχεις να τους δεις από το προηγούμενο καλοκαίρι, για κουβεντούλα και λίγο ...κουτσομπολιό.

Κολυμπάς στη ρηχή και καθαρή θάλασσα και πίνεις το καφέ σου στα τρία αναψυκτήρια που διαθέτει η παραλία μας και απολαμβάνεις το ουζάκι ή το φαγητό σου στις δύο ταβέρνες κάτω από τη δροσιά των δένδρων, δίπλα στο κύμα. Αν

το φαγητό ή το ποτό, πέσουν βαριά, τότε ο μεσημεριανός ύπνος στο γκαζόν γίνεται απόλαυση. Το βράδυ, τη σκυτάλη παίρνει η νυκτερινή ζωή στο club «Μαγαζάρα» που ξεχωρίζει στην περιοχή.

Το καλοκαίρι ξανάρχεται. Μη ψάχνετε τις πολυτελείς ή πολυπληθείς παραλίες. Ελάτε στην παραλία της Ν. Τρίγλιας για δροσιά, ξεκούραση, ήλιο και θάλασσα. Καλά να περάσετε.

Νίκη Γ.

Συζητούσαν δυο φίλοι και κάποια στιγμή λέει ο ένας στον άλλον:

- Έχεις εξομολογηθεί τώρα τελευταία;
 - Πού το θυμήθηκες τώρα αυτό ρε;
 - Ε, πώς. Εγώ θα σου πρότεινα να πας...
 - Δε θα'σαι καλά ρε. Απο το δημοτικό έχω να πάω.
 - Ελα ρε, σου το ζητάω χάρη. Να απασχολήσεις για λίγο τον παπά γιατί θέλω να πάω με την παπαδιά.
 - Πες το ντε! Αν είναι έτσι, να πάω.
- Και πήγε. Κι όλο θυμόταν και κάποια άλλη αμαρτία, κι άλλη, κι άλλη και όπως μιλούσε του ήρθαν και οι τύψεις που δούλευε τον παπά, και κάποια στιγμή, δεν άντεξε:
- Παπά μου, τώρα που ξεμολογιέμαι, κάνω κι άλλη αμαρτία.
 - Τι εννοείς τέκνον μου;
 - Ε, να... κάνω πλάτες στον φίλο μου και σε καθυστερώ για να πάει αυτός με την παπαδιά σου.! Ήμαρτον, συγχώρεσέ με.....
- Και ο παπάς ήρεμος:
- Μμμμμ, έτσι ε; Εγώ θα έλεγα να τρέξεις γρήγορα σπίτι σου τέκνο μου... γιατί την παπαδιά την χάσαμε εδώ και 2 χρόνια!!!

Δυο τύποι προχωρούσαν σε έναν βρώμικο επαρχιακό δρόμο, όταν ξαφνικά βλέπουν μια τρύπα. Κοιτάζουν μέσα και ρωτάει ο ένας τον άλλον: - "Βλέπεις τον πάτο;"

- "Όχι" του λέει ο άλλος...
- Αρχίζει λοιπόν ο ένας να πετάει πέτρες, ρίχνει κι ο δεύτερος κάμποσες, τίποτα, τζίφος!
- "Χρειαζόμαστε κάτι μεγαλύτερο" λέει ο ένας.
- Κοιτάζουν γύρω γύρω και βλέπουν έναν τσιμεντόλιθο στην άκρη του δρόμου. Τον αρπάζουν και τον πετάνε μέσα. Ξαφνικά ακούγεται ένας χαμός πίσω, γυρίζουν και τι να δουν! Έναν τράγο που τους επιτίθεται με μανία! Φεύγουν από την μέση και την τελευταία στιγμή περνάει ο τράγος από δίπλα τους και πέφτει μέσα στην τρύπα.
- "Το είδες αυτό;" λέει ο ένας.
 - "Ναι, κόντεψε να μας σκοτώσει αυτός ο κωλότραγος"...
- Τότε βλέπουν έναν αγρότη πάνω σε ένα τρακτέρ πίσω από τον φράκτη, τον πλησιάζουν και τον ρωτούν:
- "Μήπως έχεις έναν τράγο;"
 - "Ναι έχω έναν" τους λέει.
 - "Το ξέρεις ότι ο τράγος σου πήγε να μας σκοτώσει;"
 - "Ναι, μας επιτέθηκε με μανία και προσπάθησε να μας ρίξει μέσα στην τρύπα" λέει ο άλλος...
- Ο αγρότης κουφαιίνεται και τους λέει:
- "Σας κυνήγησε; Μπα, δεν θα ήταν δικός μου. Ο δικός μου ο τράγος είναι πολύ γέρος και έχει και αρθρίτιδα. Εξάλλου τον έχω πάντα δεμένο σε έναν τσιμεντόλιθο..."

- "Ας αφήσουμε την μπάλα κι'ας βροθμε καλύτερα ποῦ εἶναι τό γήπεδο."

ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΙ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ Α.Ε.

γενθείτε την διαφορά

Έδρα: ΕΛΑΙΟΧΩΡΙΑ - ΤΗΛ.: 2373 071 174, FAX: 2373 071 066
Υποκ. Αθηνών: Θεμιστοκλέους 2 136 74 ΑΧΑΡΝΕΣ
τηλ.: 210 24 68 261, FAX: 210 24 09 262
www.chalkidikiflourmills.com, e-mail: chalkflr@otenet.gr

Ένας αγρότης είχε ένα πολύ μεγάλο αγρόκτημα με μια ωραία λίμνη στο πίσω μέρος του. Μια μοναχική βραδιά αποφάσισε να πάει μια βόλτα μέχρι την λίμνη. Καθώς πλησίαζε, κάνοντας το τρίτο τσιγάρο, άκουσε φωνές και γέλια. Όταν έφτασε είδε πολλά γυμνά νεαρά κορίτσια να παίζουν μέσα στα νερά. Μόλις όμως κατάλαβαν την παρουσία του, πήγαν στα βαθιά για να μην φαίνονται. Ένα από τα κορίτσια του φώναξε: "Δεν πρόκειται να βγούμε αν δεν φύγεις". Και απαντάει κι αυτός: "Ναι σιγά μην ήρθα για να σας δω να κολυμπάτε γυμνές. Απλά εγώ ήρθα, για να ταΐσω τον... κροκόδειλο."

Απελπισμένος άνεργος, περνά από συνέντευξη της Microsoft για τη θέση καθαριστή. Κι αφού τα λέει με τον υπεύθυνο, έρχεται η τελευταία ερώτηση. - Όλα καλά μέχρι στιγμής. Το e-mail σας ποιο είναι; - Ξέρετε, δεν έχω e-mail. Δεν είχα ποτέ λεφτά να πάρω κομπιούτερ... - Τι;;; Δεν έχετε e-mail;; Συγνώμη αλλά δε γίνεται να σας προσλάβουμε! Απογοητευμένος ο άνεργος, καταφεύγει στο να πουλά ντομάτες κατ'οίκον, όπου πουλώντας σε 5-10 σπίτια τη μέρα, καταφέρνει να βγάζει 5 δεκάρες. Σιγά σιγά όμως τα 10 σπίτια γίναν 20, 50, 100... άρχισε να πουλά και πατάτες, μετά φρούτα και στο τέλος έχει φτάσει να διευθύνει αλυσίδα οπωρολαχανικών μάρκετ. Μια μέρα τηλεφωνεί ένας πελάτης να κλείσει μια μαζική παραγγελία. - Γεια σας, θα θέλαμε να παραγγείλουμε 5 τόνους ντομάτες αλλά θα θέλαμε επίσης να κανονίσουμε τη συναλλαγή μέσω e-mail. - Α δυστυχώς δε γίνεται, καθώς e-mail δεν έτυχε ν'αποκτήσω ποτέ... - Σοβαρά;;; Μα καλά, έχετε μια τόσο μεγάλη αλυσίδα και δε λειτουργείτε με e-mail; Φαντάζεστε τι θα ήσασταν αν είχατε; - Καθαριστής στη Microsoft!!!

Σε κάποιο απομονωμένο χωριό, στο δημοτικό σχολείο, στο μάθημα των Αγγλικών μπαίνει η δασκάλα στη τάξη και λέει: Σήμερα θα μάθουμε τους μήνες. Θα τους λέω εγώ πρώτα στα ελληνικά και μετά στα αγγλικά. Σύμφωνοι; Σύμφωνοι. Γενάρς, Τζένουαρι Φλεβάρς, Φέμπρουαρι Μάρτς, ... ως έχει...

Δέν μπορώ νά έρθω τώρα. Μου κάνουν πλύση...έγκεφάλου!

Γρίφοι

1. Τι είναι πράσινο, κόκκινο, κίτρινο και βελάζει;
2. Έχω κάνει 7 γάμους, 3 βαπτίσεις και δεν έχω παραβεί κανένα νόμο. Ποιος είμαι;
3. Δεν έχω αδέρφια και ο γιος αυτού του άνδρα είναι γιος του πατέρα μου. Ποιος είναι αυτός ο άνδρας;

νοη δαδδδδδδδ ο ε
δαιδδδδδδδδδδ ο ε
ικικικικ οδδδδδδδδ ο ε